

ALKOTÓINK

Varga Péter egyik versirónk. Versiróinkat bemutató sorozatunkban őt kértük fel elsőnek, írjon magáról. Az önéletrajzi riporttal levél is érkezett. Felvetődött a kérdés, mi lenne, ha azt közölnénk? Személyes hangú, benne van, ami bennünket érdekel.

Debrecen, 1974. I. 14.

Kedves Ernő!

Multkor csak nagyon rövid ideig beszélgethettünk, s így nem volt idő csak arra, hogy pofaégésemet kifejtsem.

Most aztán megkésve ugyan, de összepakoltam az anyagot. Az az igazság, hogy először a "riport" megírására nem volt semmi ihletem, s azt nem akartam, hogy egy közhelytömeget küldjek el. /Remélem, ezt most sem teszem - ezt csak ti tudjátok megállapítani teljes biztonsággal/. Mikor a prózát megírtam, akkor jutott eszembe, hogy új versem mostanában nem is volt egyáltalán, s ezen megint megakadtam. Azt hiszem, Krasznahorkai Laci levele nagyon jól jött, mert erre elgondolkoztam. Furcsa ölog, de decemberben volt egy olyan kisebbfajta "krizis"-féleségem, s nem tudtam elképzelni az istennek sem, hogy mitől. Erre a levélre, meg néhány másfajta élményre fel jöttem rá: "Hohó, már legalább egy fél éve nem irtam semmit, s lehet, hogy itt van a hiba". Megpróbáltam, s megnyugodtam. Az az igazság, hogy az utóbbi fél évben egyszerűen időhiány miatt nem tudtam leülni írni. Ha nincs időm én egyáltalán nem fogok neki, mert nekem ehhez minimum három-négy óra kell egy-egy alkalommal. Lehet, hogy hülyén hangzik, de ha jónéhányszor nem írom újra a verseimet, akkor nem érzem egyáltalán őket, s olyan, mintha le sem irtam volna.

A versekről: a "bárányvigasztaló" és az "örök körforgás" régebbi versek - lehet, hogy a multkori paksamétában is benne voltak, de úgy gondoltam, hogy valami "ars poetica" félének /ha úgy gondoljátok/ elmennek a cikk mellé.

Válasszatok belőlük, ahogy legjobbnak látjátok. Azt hiszem ezt már beszéltük, meg a cikkecskéből is kitűnik, hogy nekem a versek addig jelentenek legtöbbet, amíg megírom őket, meg valami önkontroll-félének elég jól hasznosíthatók.

Mégegyszer: Ne haragudj azért a két hónapos késésért.

Ölel barátod: Péter.

Péter a Debreceni Református Gimnáziumban érettségizett. A gimnázium "tulsteril" légköre után Lentibe került. /A fiuk tudják, mit jelent ez/.

Két év óta joghallgató levelező tagozaton. Irni akkor kezdett, amikor az első vizsgájáról kirúgták. Verseiből az Impulzus közölt először.

esti órák

esténként
elernyesztenek
tunya
kedvükkel
az órák
hátam mögé
kergetve
az elmuló
napot

konok
nyomasztó
hajaintól
álmomat
megóvják
s eltakarják
jótékonyan
a holnapot

az órák

az est
nekem
csirátlan ür
befolyásolhatatlan
gondolat
korlátlan vég
s megindíthatatlan
indulat

nyugalma
fáktelen
egy
rejtélyes utra
érve
egyedül eljutó
s onnan
egyedül visszatérő

bárányvigasztaló

átizzadt

fehér

lepelben

gyilkoló

szőrös

mellü

inas

papok

a mindig

véres

oltárkő

s a kés

között

ne szegjék kedved barikám